לזכרון וחגתם אתו חג
ליהוה לדרתיכם חקת
עולם תחגוהו שבעת
ימים מצות תאכלו
אך ביום הראשון תעת
תשביתו שאר מבתיכם
כי כל אכל חמץ ונכרתה
הנפש ההיא מישראל
מיום הראשון ועד יום
השבעי וביום הראשון
מקרא קדש וביום
השביעי מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכה
לא יעשה בהם אך
אשר יאכל לכל נפש
הוא לבדו יעשה לכם
ושמרתם את המצות
כי בעצם היום הזה
הוצאתי את צבאתיכם
מארץ מצרים ושמרתם
את היום הזה לדרתיכם
חקת עולם בראשון ב
בארבעה עשר יום
לחדש בערב תאכלו
מצת עד יום האחד
ועשרים לחדש בערב
שבעת ימים שאר לא
ימצא בבתיכם כי כל
אכל מחמצת ונכרתה
הנפש ההיא מעדת

ישראל בגר ובאזרח
הארץ כל מחמצת
לא תאכלו בכל מוע
מושבתיכם תאכלו מ
מצות

בפסח ביום הראשון קורין בפרשת

כא אל פרעה

ויקרא

משה לכל זקני ישראל
ויאמר אליהם משכו
וקחו לכם צאן למ
למשפחתיכם ושחטו
הפסח ולקחתם אגדת
אזוב וטבלתם בדם
אשר בסת והגעתם
אל המשקות ואל
שתי המזוזות מן הדם
אשר בסת ואתם לא
תצאו איש מפתח
ביתו עד בקר ועבר
יהוה לנגת את מצרים
וראה את הדם על
המשקות ועל שתי
המזוזות ופסח יהוה
על הפתח ולא יתן
המשחית לבא אל
בתיכם לנגת ושמרתם
את הדבר הזה לחק
לך ולבניך עד עולם

והיה כי תבאו אל הא
הארץ אשר יתן יהוה
לכם כאשר דבר
ושמרתם את העבדה
הזאת והיה כי יאמרו
אליכם בניכם מה
העבדה הזאת לכם
ואמרתם זבח פסח
הוא ליהוה אשר פסח
על בתי בני ישראל
במצרים בנגפו את
מצרים ואת בתינו הצ
הציל ויקד העם
וישתחוו וילכו ויעשו
בני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה
ואהרן כן עשו פרש

ויהי בחצי ה
הלילה ויהוה הכה כל
בכור בארץ מצרים
מבכור פרעה היושב
על כסאו עד בכור
השבי אשר בבית הבור
וכל בכור בהמה ויקם
פרעה לילה הוא וכל
עבדיו וכל מצרים
ותהי צעקה גדולה
במצרים כי אין בית
אשר אין שם מת ויק
ויקרא למשה ולאהרן